

Nocí světélkuješ
vždy když bloudím
a loudím
ze tmy jas
malířům slov do palet se vkrádáš
a zas

Mezi rty mi změníš
v jemné chvění
ten rým, co má
na vahách tíhu snění
a já

R: Pak z hlubin moří
Ti vesmír stvořím
z rytmů ticha
hlas, co dýchá
a z vodní pěny
tělo ženy

Nocí světélkuješ
vždy když s bděním
změním
se v tón
všech harmonií
v symfoniích jak zvon rozezníš mě
a v roztráštěné světy
co v nás tiše spí
se rozložíš
v dva leknínové květy
Já vím

R: ...
duši ženy